aktuality 2017
INFORMAČNÍ BULLETIN
AUÚP asociace pro urbanismus a územní plánování čr
99

Obsah [1] **Rozvoj cestovního ruchu a územní plánování – úvodní slovo k dubnové konferenci** | [2] **O městě Rožnov pod Radhoštěm a Zlínském kraji** V. Mackovič | [4] **Přestavba a regenerace sídel a krajiny** Z. Černý | [8] **Workshop Asociace 2017** Z. Černý | [9] **ECTP General Assembly 2016** F. Novosád | [9] **Závěry z konference ČKA Městský architekt** | [10] **Fejeton** Z. Černý | [11] **Nové publikace** | [12] **Aktuality, Informace**

Rozvoj cestovního ruchu a územní plánování

V roce 2017 je tématem jarního semináře Asociace pro urbanismus a územní plánování ČR (dále jen Asociace) rozvoj cestovního ruchu a jeho vazby na územní plánování. Existují ale vazby mezi cestovním ruchem a územním plánováním? Turisté přece jezdí za poznáním či odpočinkem. Očekávají zážitky, prožitky, pohodu, klid, dobré jídlo a pití apod. A to jim územní plánování nenabízí.

Cestovní ruch však lze interpretovat jako souhrn procesů budování a provozování zařízení cestovního ruchu včetně souhrnu aktivit spojených s využíváním atraktivit a zvýšených hodnot území. Z této definice jsou již lépe patrné styčné body cestovního ruchu a územního plánování. Do destinace cestovního ruchu je například potřeba promítat nároky na dopravní a technickou infrastrukturu, plošné nároky vyvolané aktivitami cestovního ruchu, požadavky na změny využití území apod.

Cestovní ruch přináší do území peníze a je podnětem pro tvorbu nových pracovních příležitostí. Pro řadu regionů, měst či obcí ČR proto představuje cestovní ruch pozitivní příležitost podpořit vlastní rozvoj. Víme však jak na to? Na druhé straně cestovní ruch nesmí vyvolat zvýšené riziko poškození hodnot území či výrazné snížení obytného standardu místních obyvatel. Udržitelnou formu cestovního ruchu podmiňuje „vyváženost" všech tří aspektů udržitelného rozvoje území, tj. ochrany životního prostředí, přínosů pro lidské společenství a přiměřeného ekonomického růstu. Udržitelný rozvoj území, který patří mezi hlavní cíle územního plánování, tak představuje hlavní styčný bod rozvoje cestovního ruchu a územního plánování.

Zdroj: www.roznov.cz

Letecký pohled na centrum města

Účastníci konference budou mít možnost poznat další zajímavé město České republiky. Rožnov pod Radhoštěm představuje již třicáté město, ve kterém se bude konat konference Asociace. Zlínský kraj i město Rožnov pod Radhoštěm mají bohaté zkušenosti s rozvojem cestovního ruchu. S účastníky konference se o ně podělí ve čtvrtečním dopoledni.

Zahraniční účast se již stala tradiční součástí konferencí Asociace. Konkrétně se bude jednat o příspěvek polských urbanistů. V druhém případě se jedná o slovenské urbanisty, kteří řešili v roce 2011 „Projekt Pomoraví". Jeho hlavním cílem byl návrh rozvoje území s důrazem na cestovní ruch a rekreaci s využitím sídelního, kulturně-historického a krajinného potenciálu území při zachování principů udržitelného rozvoje území (citace ze zadání úkolu).

Vlivy rozvoje cestovního ruchu na rozvoj území budou prezentovány na různých úrovních (lokality, města či oblasti) a vlivy různých fenoménů cestovního ruchu (zvýšené přírodní hodnoty území, lázeňství, golf, kulturně-historický potenciál města, sportovní aktivity v krajině). Opomenuto nebude ani ekonomické hledisko rozvoje cestovního ruchu, které bude analyzováno v samostatném příspěvku.

V roce 2006 byl ustanoven nový nástroj územního plánování. Jedná se o územně analytické podklady, které jsou v pravidelných intervalech aktualizovány. Jejich součás-

tí je rozbor udržitelného rozvoje území. Mezi základními tematickými oblastmi, kterými se má rozbor zabývat, je uvedena i rekreace. Jak je z hlediska rekreace využíván tento nástroj bude prezentovat další příspěvek.

Panelová diskuse se již stává tradiční součástí programu konferencí Asociace. Na konferenci v Rožnově pod Radhoštěm se zaměří na úlohu veřejné správy, samosprávy a soukromého sektoru při rozvoji cestovního ruchu a jejich vazby na územní plánování.

Na závěr konference kraj a město nabídnou účastníkům konference možnost poznat na „vlastní oči" jednu z nabízených atraktivit cestovního ruchu. Zájemci se budou muset během čtvrtka rozhodnout, kterou si vyberou.

S ohledem na začínající turistickou sezónu doporučujeme co nejdříve provést rezervaci ubytování, které se nabízí v hotelech a penzionech. Podrobnější informace naleznete v organizačních informacích a na webu AUÚP.

Již nyní se těšíme na setkání s vámi v srdci Valašska, tj. v Rožnově, přitažlivém městě pod Radhoštěm.

P. Gajdušek, A. Hořejší, V. Mackovič, L. Pšenčík
za přípravnou skupinu konference

O městě Rožnov pod Radhoštěm a Zlínském kraji

aneb Trocha informací a upoutávek neuškodí

Kdysi dřevěné městečko, se rozkládá po obou březích řeky Bečvy. V posledních desetiletích se Rožnov pod Radhoštěm proměnil v moderní turistické, kulturní, obchodní a průmyslové centrum. Město si podnes uchovalo přívětivou tvář. Kdo někdy do Rožnova zavítal, rád se vrací.

Svou polohou je Rožnov přímo předurčen pro rekreaci a sport. Město a jeho okolí je vybaveno řadou sportovišť pro zimní i letní sporty. V jeho okolí se nacházejí stovky kilometrů značených turistických cest a cyklistických tras v nadmořských výškách od 350 do 1150 m.

K nejvíce navštěvovaným lokalitám v Beskydech patří Pustevny a hora Radhošť. Od nultého kilometru v Rožnově vedou do těchto míst značené turistické trasy. Na Pustevnách stojí dřevěné secesní stavby, které slouží jako restaurace a hotel. Na vrcholu Radhoště se nachází kamenná kaple s dřevěnou zvo-

Mapka konference

Zdroj: www.hoteleroplan.cz

Kongresový sál hotelu Eroplán

nicí, kterou obyvatelé Valašska vybudovali v 19. století. Turistické trasy vedou z Rožnova také na kopec Soláň, který byl v minulosti centrem valašských malířů.

V současné době je Rožnov proslaven především Valašským muzeem v přírodě, které je tvořeno souborem dřevěných lidových staveb přenesených z valašského regionu do prostředí městského parku (Dřevěné městečko) a na přilehlou stráň (Valašská dědina a Mlýnská dolina). Dvě posledně jmenované části tvoří živé muzeum. Technické vodní stavby, mlýn, pila a hamr jsou v provozu, na políčkách Valašské dědiny se pěstují tradiční plodiny, obyvatelé chovají drůbež a dobytek. Valašské muzeum je nejstarším a největším svého druhu ve střední Evropě. Vzniklo v roce 1925 a ročně jej navštíví více než půl milionu návštěvníků.

Jurkovičova rozhledna je v dubnu otevřena pouze o víkendech od 10 do 16 hodin. K rozhledně se dostanete z křižovatky u Eroplánu. Dáte se směrem k Valašskému muzeu v přírodě. Na parkovišti Valašského muzea můžete zaparkovat a dále pokračovat pěšky přes dřevěný mostek nad parkovištěm, nahoru do kopce po zelené turistické značce, cca 30 minut.

Na území Zlínského kraje lze najít velký počet památkových objektů od nejstaršího osídlení území z doby Velké Moravy až po skvosty moderní baťovské funkcionalistické architektury.

NEJ, která Zlínský kraj nabízí turistům:

- Nejnavštěvovanější turistický cíl na Moravě: **Zoo Zlín**
- Nejstarší, největší, nejznámější skanzen v České republice: **Rožnov pod Radhoštěm**
- Největší lázně na Moravě: **Luhačovice**
- Nejnavštěvovanější poutní místo v České republice: **Svatý Hostýn**
- Největší barokní chrám v České republice: **Velehrad**
- Jediná dochovaná synagoga polského typu v České republice: **Šachova synagoga v Holešově**

Další místa v kraji, která stojí za návštěvu: zámek Buchlovice; hrad Buchlov; Baťův kanál; biosférická rezervace Bílé Karpaty; arcibiskupský zámek se zahradami v Kroměříži; Pustevny; zámek Vizovice; areál zámku Kroměříž s Květnou a Podzámeckou zahradou.

Vladimír Mackovič

Konference – podrobné informace

Téma | Cestovní ruch a rekreace v územním plánování

Termín | 20. a 21. dubna 2017

Místo konání | Rožnov pod Radhoštěm, kongresový sál hotelu Eroplán, Ostravská 451. Místo konání konference je vyznačeno na přiložené mapce černým kroužkem.

Program konference | je uveden na přihlášce a na webových stránkách AUÚP.

Ubytování a stravování | si účastníci zajišťují sami. Informace o ubytování lze nalézt na webových stránkách města Rožnova pod Radhoštěm, např. http://ubytovani-roznovsko.cz/; http://www.roznov.cz/stravovani/ds-1019/p1=1041; http://www.roznov.cz/ubytovani/ds-1018/p1=1040; https://www.hotely.cz/roznov-pod-radhostem/.
Jedná se např. o hotely Eroplán, AGH, Relax, Energetic, Horal, penziony Fusková, Beskyd, Forman, Vinium.

Vložné | členové AUÚP 1 300 Kč, ostatní 1 900 Kč, studenti prezenčního studia 500 Kč.

Termín pro odevzdání závazné přihlášky | 5. dubna 2017

Zdroj: www.hoteleroplan.cz

Hotel Eroplán

Přestavba a regenerace sídel a krajiny

Konference AUÚP ČR, Litoměřice 6. a 7. října 2016

Sice už dostáváte v Aktualitách pozvánku na konferenci další, jarní, ale litoměřické setkání je vhodné alespoň krátce připomenout. Jednak pro město samé, jednak pro nanejvýš důležité téma.

Konference se konala na symbolickém místě, v gotickém hradě, který vstal z trosek, přestavěn a regenerován a znovu otevřen v roce 2011. Pravda, bylo na to potřeba 166 milionů korun, ale vznikl prostor, který sklízí jen obdiv. Podobných regeneračních zásahů v Litoměřicích bylo během konference představeno více a jistě by hostitelské město dokázalo samo naplnit program takové konference. Ale pojďme popořádku…

Po doc. Petrovi Durdíkovi, který konferenci zahájil, a po zdravicích radního Ústeckého kraje Ladislava Drlého a Venuše Brunclíkové z hostitelského města se Diana Jurečková ujala představení Ústeckého kraje. Nejprve byl na programu idylický film, průlet krajinou, nad památkami, beze slov, jen hudba… To územní plánování ale taková selanka není – a teď se na nás sypala statistika, problémy k řešení atd. a také dosti bohatý výčet revitalizačních zásahů, ať realizovaných (rekultivace po těžbě, průmyslové zóny, centra a jiné části měst aj.) nebo zatím jen zamýšlených.

Venuše Brunclíková, vedoucí odboru územního rozvoje, a doc. Jan Mužík, jenž je už dvacet let městským architektem, představili město Litoměřice. I když nejprve nás do města pozval, zprostředkovaně, ve videu, starosta Ladislav Chlupáč. Oběma jmenovaným pánům je připisován hlavní podíl na rozvoji města. Dozvěděli jsme se vše o historii, urbanistickém vývoji, ale hlavně městských prostorech a o stavbách, podléhajících tématu konference: Kostelní a Kapucínské náměstí, dům seniorů, zimní stadion, areál kasáren, staré mrazírny, pivovar a jiná a jiná místa.

Kasárna jsou častým tématem transformačních aktivit. A i když se tam plazili budoucí profesoři, zlikvidovali je, zavzpomínal prof. Bohumil Kováč, ale hlavně předvedl, co se s těmi v novém Mestě nad Váhom děje a mohlo by dít dále a přidal i další příklady: průmyslový areál ve stejném městě, kulturní park v Košicích, olympijské areály, transformace krajiny. Transformace je zkrátka přirozená.

A pak jsme, ukolébáni obědem, dostali ránu. Christian Hollnick a Katarina Rietscherová mluvili o Chotěbuzi, druhém největším městě Braniborska, o historii, industrializaci, textilním průmyslu, těžbě uhlí, o městě, které mělo až 140 tisíc obyvatel – prognóza do roku 2030 je však jen 93 tisíc. A tak se odstraňují byty, bourají panelové domy s malometrážními byty, včetně související

Jiráskovy sady, nově regenerovaná významná plocha zeleně ve městě

Park Václava Havla, transformovaná plocha bývalého pivovaru v samotném jádrovém území města

vybavenosti, mateřských škol atd. Přiblížili způsob provedení projektu, spolupráci s veřejností atd. To jsou úkoly, kterým zatím čelit nemusíme. Škoda jen, že uspávací tempo přednášejících přejala i tlumočnice, marně se snažící poznamenat si sáhodlouhé pasáže jejich výpovědí.

A opět kasárna: pod Radobýlem. Už osvědčené litoměřické duo **Brunclíková & Mužík** přiblížilo nejnovější historii areálu po roce 2005, kdy odsud odešla armáda, zanechala vcelku zachovaný areál, který z větší části jako historický majetek obcí přešel na město, přesto armádě některé objekty zůstaly. Situaci řešila soutěž zabývající se zásadami využití areálu, následovat bude ještě územní studie.

Tématu konverze železničních ploch se ujal **Jiří Kugl**. Vyzdvihl význam ploch železnic ve struktuře města (vstupní brána do měst, výstavná nádražní ulice, kompozice), pro které mohou i dále dobře pracovat. Revitalizace chrání zemědělskou půdu, zvyšuje hodnotu okolních nemovitostí, plochy mají dobrou dopravní dostupnost a mohou být nově využity tisícerým způsobem – i když tolik jich promítnuto nebylo, ale jen namátkou: plochy pro kulturu, park, sportoviště, cyklostezky a velodráhy, rozvojové plochy pro bydlení, veřejnou vybavenost, obchod, služby atd. Železnice je prostě fenomén, který nemusí zaniknout tím, že přestanou být některé plochy využívané pro původní účel.

Následoval opět návrat do Litoměřic. Ten zajistili **Lenka Brožová** z odboru životního prostředí a charismatický architekt-krajinář **Zdenek Sendler**. Provedli nás historií projektu regenerace Jiráskových sadů, který vznikl díky Nadaci Proměny Karla Komárka. Začalo se v roce 2010 soutěží, spoluprací s veřejností, anketami, projektem, asi deseti projednáváními. Stavba probíhala v letech 2014 a 2015. Výsledek mohl v reálu zhlédnout každý na vlastní oči. Je až neuvěřitelný kontrast mezi vynaloženým úsilím a výsledkem, který byť plný chytrých a vtipných nápadů, působí nesmírně přirozeně, jako by tam vše takto bylo odjakživa. To je asi rys velkých děl.

Přednáška pak vyústila v následující panelovou diskusi, již řídil **Milan Košař** a jíž se kromě **Lenky Brožové** a **Zdenka Sendlera** zúčastnili **Karla Kupilíková** z Nadace Proměny, **Venuše Brunclíková** a **Jan Mužík**. První, klíčová otázka zněla: co nejvíce brání revitalizaci? A odpověď je jednoznačná: člověk, lidé. Často je to jeden člověk, vizionář, který dokáže celý projekt vyprovokovat, a jeden člověk, který zase všem zúčastněným otrávit ovzduší. Obecně ale lidé nechtějí změnu, čekají od ní to nejhorší. A tím hůře, když se projekt spustí bez účasti lidí. Lidé mají mít možnost mluvit do zadání, připomínkovat projekt, ale nerozhodují, proto i participace musí mít nastaveny hranice. Také realizátoři nemají jednoduchou roli, jde o projekty na mnoho let, náročné, dlouhodobé akce v prostředí, které se stále více komplikuje. Druhým tématem pro diskutující byla revitalizace sídlišť, charakteristických množstvím veřejných prostranství s drahou údržbou, a proto i určité

Některým šťastlivcům poskytla okna hotelu pohled na krásné panorama města

zahušťování může být ku prospěchu věci. Ale současně je třeba si vážit prostoru pro lidi – například kdesi v Německu dotují byty lidem, kteří se vzdají automobilu.

Druhý den, pátek započal **Jan Fibiger** uvedením soutěže Stavba roku. Nejen o ní povídal, ale také ji přivezl: soutěžící stavby, jimž mohl dát každý přítomný svůj hlas, byly prezentovány na výstavě na nádvoří hradu. Dost zmiňoval jakýsi BIM, my územní plánovači máme jiná zaklínadla, a tak nám nemusí být vše srozumitelné. Ale současně je výjimečně osvěživé na konferenci o urbanismu a územním plánování vidět baráky, tedy to, k čemu náš obor cílí, ale co už je mimo jeho přímý dosah. Není od věci si připomenout, že stavbou měst se zaobírali ti nejvýznamnější architekti, že jde v podstatě o týž obor, odlišující se jen v měřítcích, i když to dnes tak kolikrát nevypadá: kdyby nepotřebovali kulaté razítko projektanta, určitě by si územní plány dělali sami politici, úředníci, gisáci a územní plán by se stal jen jakýmisi algoritmy naplňovanou vrstvou v mohutném systému dat.

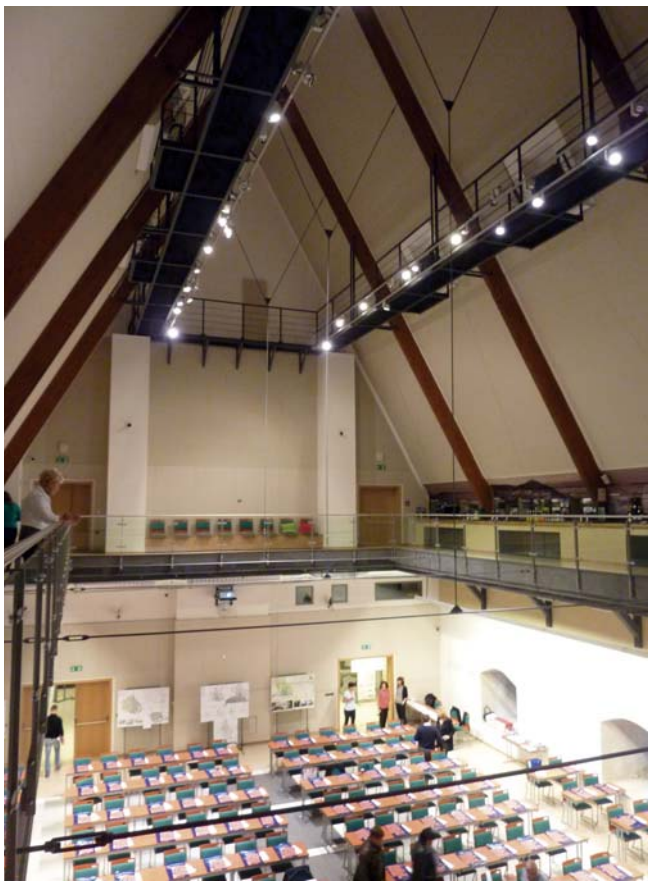

Místem konání byl úžasný konferenční sál v rekonstruovaném gotickém hradu

A zatímco nás Jan Fibiger na chvíli odvedl k domům, pak nás páteční program od měst přivedl do krajiny. **Karel Beránek** se zabýval konverzí území po těžbě hnědého uhlí, územím severočeské hnědouhelné pánve a sokolovsko-chebské pánve, tedy ohromných ploch sevřených mezi Krušnými horami a Středohořím. V některých částech byla už těžba včetně rekultivací ukončena, někde těžba probíhá, je stabilizovaná a v některých partiích panuje nejistota, není rozhodnuto o jejich budoucnosti. Podrobněji se pak zabýval Mosteckem a velkým technickým dílem poslední doby, jímž je jezero Matylda, rozkládající se na 300 hektarech. Je otázkou, má-li člověk do tak velkých ploch zasahovat, nemá-li je nechat přirozené sukcesi. Odpověď je nasnadě: těžilo-li se 150 let, stejnou dobu by trvala samovolná náprava, ale 400 tisíc lidí v této krajině bydlící tak dlouho čekat nemůže…

Jana Kubrichtová nás opět vrátila na Litoměřicko, resp. na území ORP Roudnice nad Labem, kde se nachází množství ložisek štěrkopísků. A tam, kde se těžily, je třeba myslet i na konverzi území po jejich těžbě. Zhlédli jsme dva reprezentativní příklady: Račiněves (těžba je ukončena, část plochy zalesněna, část navrácena do zemědělské půdy a na části byla změnou územního plánu vymezena plocha pro výrobu) a Dobříň (kde se stále těží, vzniklo jezero, zčásti přírodní, zčásti pro rekreaci, mající vazbu na kanál Račice).

Další jezero, a to Píšťany, promítl **Petr Vávra**. Smutný příklad – mnoho černých staveb chat, mol, prostě práce pro nějakou stavební policii. Měl ale i optimističtější příklad, z Terezína, kde cvičiště, tzv. „kotlina", dalo vzniknout golfovému hřišti, kam míří i gurmeti do tamní proslulé restaurace.

Zemědělská krajina byla tématem pro **Vladimíra Mackoviče**. Připomněl, že jen územní plánování má nástroje pro koncepční ře-

Výstava Stavba roku se stala pravidelnou součástí podzimních konferencí

šení krajiny, naší deformované, pro potřeby zemědělské velkovýroby uzpůsobené krajiny. Zemědělská krajina tvoří 50 procent území republiky. Jistě stojí za to se o ni ve veřejném zájmu na koncepční úrovni starat. **Pavel Novák** pak doložil, že máme mnoho podkladů, které nám mohou sdělit důležité informace o stavu zemědělské půdy (BPEJ, zranitelnost podzemních vod, konfigurace terénu, odtokové linie, drenážní systémy – více viz geoportál SOWAC GIS na adrese http://geoportal.vumop.cz/) a které jsou využitelné jak v ÚPD, tak studiích krajiny. Tam především musí vzniknout zájem o stabilizaci krajiny (zemědělec tento zájem nemá, ten jen chce maximálně vytěžit půdu).

A pokud jsme započali celou konferenci idylou, tedy kouzelným průletem nad jedinečnými místy kraje, pak obdobně i končíme. Vyprávění **Jiřího Kupky** o naší kulturní krajině, fenoménu přírodním i kulturním, a jejím vrcholu, jímž je krajina komponovaná, doprovozené krásnými snímky atraktivních krajin by dokázalo až dojmout. Tedy pokud by nevyústilo v návrhy, jak doplnit systém jevů v ÚAP. Tam je totiž krajina Popelkou, a tak čtyři zúčastněné instituce společnou rukou navrhly, aby jev A 12 „region lidové architektury" byl začleněn do krajinného rázu a na uvolněné místo byla vetknuta „historická krajinná struktura" s různými podjevy jako např. historické cesty, asociativní krajina, krajina komponovaná, stará alej, zaniklé rybníky a hráze, struktura plužiny apod.

Atmosféra vinařské oblasti pronikla na samotnou konferenci, ta však byla střízlivá a věcná – zleva předseda Asociace Petr Durdík, člen předsednictva a hlavní architekt Litoměřic Jan Mužík, Venuše Brunclíková, vedoucí odboru územního rozvoje hostitelského města, a zástupce kraje, ústecký radní Ladislav Drlý

Ze závěrečné debaty už jen zvýrazním dvě velké překážky, o nichž byla řeč: občané nechtějí rozvoj, nemají důvěru v developery a rozvoj vůbec, a politici dělají to, co chtějí občané, obcím často chybí sebedůvěra. I když výjimky se najdou a zas tak málo jich není, ale často jsou podníceny silou jedince-vizionáře, jak už výše řekl Zdenek Sendler.

V pozvánce na litoměřickou konferenci v minulých Aktualitách zazněla obava, aby obecně obnova území, ať už jakéhokoli druhu a kategorie, nebyla vždy spojena s intenzifikací, s vytvářením města přehuštěného a stísněného, když město má kouzlo právě ve střídání intenzivních a extenzivních partií. Domnívám se, že jedno neimplikuje druhé. Neznamená to ale, že není třeba hlídat intenzitu využití znovu se probouzejících ploch a areálů. Možná Foglarovi chlapci potřebují ve městě i místa tajemná, nějakou tu městskou džungli. Ale na druhou stranu dobře udržovaný majetek je vizitkou vlastníka, úctou k hodnotám zbudovaným našimi předky, projevem ohleduplnosti ke všem, jimž je takový majetek na očích, kultivováním našeho vnímání, budováním žebříčku hodnot – v tomto duchu se předvedené příklady nesly.

Zdeněk Černý
Fota © Zdeněk Černý

Workshop Asociace 17. 2. 2017

Jak by měl vypadat nový stavební zákon

Právě ve dnech, kdy se konal workshop Asociace, jednala tripartita o novele stavebního zákona. Do druhého čtení v parlamentu jde s 270 pozměňovacími návrhy. Novela by především měla sloučit do jednoho koordinovaného řízení územní a stavební řízení a EIA. Lobbing zafungoval, mnoho pozměňovacích návrhů je protichůdných, ba až nehorázných, většina z nich pro ministerstvo nepřijatelných, měnily by až třetinu zákona. Takovou novelu je ministryně přichystána z jednání sněmovny stáhnout. Přiznala také, že se chystá zcela nový stavební zákon.

O tom, že by měl či mohl vzniknout zcela nový stavební zákon, se už nějakou dobu ví, a tak téma pravidelného workshopu konajícího se vždy počátkem roku se stanovilo už na shromáždění členů v Litoměřicích na podzim roku minulého. Jiné téma to prostě být nemohlo.

Workshop zahájil předseda Asociace **Petr Durdík**, uvedl dva základní okruhy – vše prostě nejde řešit najednou… – a přislíbil, že workshopy by se mohly stát častější aktivitou Asociace (zatím se konaly jen jednou ročně).

Inspirovat se v zahraničí je dobré, přebírat jakékoliv vzory je nemožné. Podmínky evropských zemí včetně historických souvislostí a tradice jsou natolik odlišné, že ani EU se nesnaží stavební právo nijak sjednocovat, tedy „harmonizovat". To je asi stručný závěr povedené prezentace **Víta Řezáče**, který představil přístup k plánování v několika evropských zemích – obecně se dají vysledovat čtyři školy: přístup regionálně-ekonomický, integrovaný, urbanistický a přístup prostřednictvím managementu využití území. Ač různé přístupy, přesto dosti podobné struktury dokumentů od úrovně národní po místní (obecní nebo ještě podrobnější). Výsledky však enormně rozdílné: stačí se podívat na panorama Berlína, Paříže, Londýna…

Nový ředitel odboru územního plánování ministerstva **Roman Vodný** sdělil informace o projednávání novely stavebního zákona a o pracích na novém stavebním zákoně, který by mohl znamenat rekodifikaci stavebního práva.

Tomáš Sklenář posloužil důkazem: rozvahou o tom, jakou by mohly mít formu územněplánovací dokumentace v novém zákoně: od nezávazné ÚPD, přes vyhlášku obce/kraje nebo nařízení obce/kraje po opatření obecné povahy. Zdá se však, že principiálně, ať se ÚPD vydá jakkoliv, vždy půjde o opatření obecné povahy. Připomněl ovšem, že původní myšlenkou bylo, že přezkoumatelné bude jen rozhodnutí o námitkách, nikoliv celá dokumentace.

To potvrdil i právník **Jan Mareček**, uvedl, že soudy mnohé odvozují z doktrín, ne ze znění zákona. Soulad opatření obecné povahy s právními předpisy lze posoudit v přezkumném řízení (§ 174 správního řádu), ale to by měl mít možnost vyvolat ten, kdo je krácen na právech. Základním algoritmem řešení střetů by pak měl být princip proporcionality. Hrdlo mé vnímavosti pro právní tematiku a nervozita z blížícího se mého vlastního vystoupení mi nedovolily učinit z bohaté řeči více poznámek.

Tím skončila úvodní vystoupení a bylo na čase pustit se do práce. Jedenáctka předskokanů se tím, co lze vytknout stávajícímu zákonu a co by tedy měl změnit zákon nový, zabývala ve svých anketních výpovědích. **Výsledky ankety** jsem sice stručně komentoval na workshopu, ale hlavně je všichni účastníci dostali předem, a mohli tak z názorů svých kolegů čerpat při přípravě na workshop. Ankety se zúčastnilo osm projektantů a tři pořizovatelé a byla z nich vidět odezva vlastní praktické činnosti. Zde je jen malý výběr sdělených názorů.

Územněplánovací podklady mnoho připomínek nesesbíraly (např. nulová závaznost územních studií). Zásadám územního rozvoje bylo vytknuto vydávání formou opatření obecné povahy s důsledky žalob, blokování významných staveb atd., absence usměrňování sídelní struktury a rigidnost ve vyžadování přesného dodržení koridorů v územních plánech. Územní plány byly pochopitelně nejostřelovanějším terčem. Opět výtky vůči OOP s přebujelým odůvodňováním, složité projednávání a složitost i v navazujících procedurách (zprávy o uplatňování). Ozývaly se hlasy volající po zjednodušení dokumentace, případně po jakési flexibilitě záležící na tom, bude-li následovat regulační plán, či nikoliv. Předjímání digitální budoucnosti se odrazilo v požadavku na preferenci datové podoby územního plánu. Mnozí respondenti vnímají velkou mezeru mezi krajskou dokumentací a územním plánem a požadují nový územněplánovací nástroj, který by kupříkladu řešil koncepci rozvoje ORP nebo koncepci krajiny. Vyskytla se ale i mnohá další témata.

Třicítka přítomných se pak ujala dvou vyhlášených témat: **Struktura a příslušnost nástrojů územního plánování a Způsob vydávání/schvalování a závaznost/směrnost dokumentací**.

O každém z témat diskutovaly dvě pracovní skupiny. **Pavel Koubek** a **Vlasta Poláčková** usměrňovali diskusi k prvnímu tématu a **Vít Řezáč** a **Vladimír Mackovič** měli pod dohledem téma druhé. Vedoucí pracovních skupin pak sdělili, k čemu dospěli, a své závěry ještě mohli korigovat a precizovat díky závěrečné diskusi v plénu, kde pochopitelně zaznělo mnoho protichůdných názorů. Jinak to nejde, má-li vzniknout něco nového. Závěry workshopu budou po projednání na předsednictvu zveřejněny na webových stránkách Asociace.

Vtírá se otázka, zda je současný stavební zákon tak špatný, nebo zda jsou jen některá jeho ustanovení vadně aplikována v praxi, a zda je třeba nový zákon, nebo jestli by nestačila jeho novela. Právníci a další experti v oboru se například hrozí možnosti nového zákona o dani z příjmu, byť už má asi 160 novel. Raději prý dvoustou novelu než zákon nový s dopadem na změnu množství jiných zákonů, na neexistující judikaturu, na vazbu na účetní aj. software atd. atd. Toto vše prý dokáže posoudit nástroj RIA, který analyzuje dopady právní regulace. Takovým procesem by musel projít i nový stavební zákon, resp. jeho varianty. Na RIA pak navazuje hodnocení korupčních rizik (CIA), ale jistě nás všechny také bude zajímat výsledek hodnocení nového stavebního zákona na rovnost mužů a žen (GIA).

Zdeněk Černý

ECTP General Assembly 2016

Dne 8. 10. 2016 se v Lublani uskutečnilo jednání generálního shromáždění (GA) zástupců členů Evropské rady urbanistů (dále jen ECTP). Hlavními tématy jednání byla problematika vzájemného uznávání kvalifikace, příprava jarního zasedání ECTP v roce 2017, Charta evropského plánování, Charta participativní demokracie, aktivity ECTP v rámci jednání EU, rady Evropy a OSN.

Creating our futures

ECTP-CEU

European Council of Spatial Planners
Conseil européen des Urbanistes

Základní přístupy představil pan Vincent Goodstadt (RTPI). Informoval o snaze ECTP připravit v průběhu roku 2017 materiál tzv. „Guidelines" – „Zásady", který by se věnoval problematice vzájemného uznávání kvalifikace pro plánovače v Evropě. Jde o klíčovou aktivitu ECTP, jejíž snahou je stanovit minimální standard evropského plánovače (co musí umět, aby mohl plánovat).
Z diskuse mj. zaznělo, že není jasné, jak by se pak tento materiál implementoval, a také, zda plánovač má prokázat znalosti, nebo to, že má vystudované určité obory.

Dále se diskutovala i vazba materiálu na příslušnou směrnici EU k této problematice, vzhledem k tomu, že v rámci ECTP jsou členy i státy mimo EU. Z diskuse vyplynulo, že obecné principy ze směrnice by měly být v návrhu materiálu připravovaným ECTP zohledněny.

Připravovaný dokument „**Vize ECTP v roce 2020**" představil předseda ECTP pan Joris Scheers (VRP).
ECTP bude více spolupracovat s orgány EU a Rady Evropy, případně i OSN. Vazba tohoto dokumentu by měla být i na Územní agendu EU 2020. Joris Scheers mj. informoval, že bude ustanovena pracovní skupina k tomuto dokumentu.

Další zasedání GA ECTP je plánováno na 1. 7. 2017 v Paříži v návaznosti na Bienále v Paříži. Toto jednání GA bude volební do předsednictva ECTP (ExCo).

Další **Bienále měst** proběhne koncem června **2017** (pravděpodobně v termínu 28.–30. 6.) v Paříži a bude se věnovat tématu „Města a olympijské hry". Budou zde zástupci měst letních i zimních OH a to jak měst, kde se OH konaly, tak i pouze kandidátských měst.

Charta evropského plánování (dokument ECTP z roku 2013). Představiteli jednotlivých států byla podána informace, jak byl tento dokument implementován. Zástupce ČR Filip Novosád informoval, že tato charta byla přeložena do českého jazyka, zveřejněna na internetových stránkách a byla též publikována jako brožura (speciální příloha časopisu Urbanismus a územní rozvoj č.1/2015).

Charta participativní demokracie, (vydána ECTP v říjnu 2015). Na jednání byla podána informace a zároveň žádost na jednotlivé národní asociace zajistit podpis ze strany obce nebo města libovolné velikosti. K tomuto byla podána ze strany řady představitelů národních asociací, že se pokusí zajistit podpis, ale nemohou toto plně garantovat.

V rámci Rady Evropy stále probíhá a pravděpodobně i v roce 2017 bude probíhat diskuse o činnosti ministrů zodpovědných za územní plánování CEMAT.

Filip Novosád

Konference Městský architekt
Praha 13. 12. 2016

ČESKÁ KOMORA ARCHITEKTŮ

Česká komora architektů pořádala 13. prosince 2016 v prostorách Národního technického muzea konferenci Městský architekt, která byla věnovaná agendě spojené s pozicí městského architekta.

Konference byla určena jak zástupcům samospráv, tak architektům, kteří tuto funkci vykonávají. O své zkušenosti s rozvojem města se podělili zástupci Litomyšle, Plzně, Lanškrouna, Ústí nad Orlicí, Benešova, Kralup nad Vltavou, Šlapanic, Chrudimi či Litoměřic.

Závěry z konference
Ve větších městech (zejména na úrovni krajských, případně okresních měst) se osvědčuje tzv. **interní pozice městského architekta**. Souvisí se značným rozsahem požadavků na činnost městského architekta, která musí být zajišťována prakticky kontinuálně. Praktické zkušenosti s interní pozicí jsou jak s jejím začleněním do systému státní správy, tak jako organizace či komise samosprávy.

Existují praktické zkušenosti s oběma formami interní pozice městského architekta.
- Městský architekt je začleněn do struktury úřadu jako zaměstnanec (např. vedoucí odboru či oddělení).
- Městský architekt je postaven mimo státní správu a je zaměstnancem samosprávou zřízené organizace.

U externí pozice městského architekta, která bývá většinou zřizována u menších měst a městysů, není architekt zaměstnancem úřadu a pracuje na základě uzavřené smlouvy. Není až tak rozhodující, zda se jedná o vazbu na státní správu či na samosprávu. Externí městský architekt je v běžném kontaktu jak se stavebním úřadem, tak se zástupci samosprávy, obvykle se starostou.

U interního i externího městského architekta je přínos pro město dán rovnocenně kvalitou jeho práce, jasně vymezenými právy a povinnostmi a vůlí politiků zohlednit jeho odborný názor ve svém rozhodování.

Pozitivní zkušenosti s městským architektem
Pozitivní přínos práce městského architekta je na obrazu města a jeho rozvoji patrný obvykle až za delší období. Je proto oboustranně výhodné, když městský architekt působí ve městě dlouhodobě. Jedna z podmínek dlouhodobého působení městského

architekta spočívá v jeho schopnosti komunikovat s politickou reprezentací města či obce vzešlou z voleb. Pozitivní zkušenosti s městskými architekty se odvíjí od případů, kdy architekt dokázal vysvětlit a obhájit svůj odborný názor a byl schopen racionálně vyhodnotit protiargumenty a navrhnout smysluplný kompromis.

Řízení tak složitého organismu, jakým je lidské sídlo, je týmový úkol, který vedou a koordinují politici vzešlí z voleb. Opírají se přitom o profesionální pracovníky specializovaných odborů úřadu. Pro politiky měst, která již městského architekta mají, je už nemyslitelné, aby v tomto profesionálním týmu chyběl městský architekt. Aby o podobě a budoucnosti města rozhodovali bez znalosti jeho odborného názoru a bez diskuse s ním.

Negativní zkušenosti s městským architektem

Negativní zkušenost je s architekty, kteří pozici městského architekta chápou jen jako zdroj zakázek pro svoji firmu. Špatně působí také nedostatečné vymezení činnosti, kompetencí, práv či povinností městského architekta. Nežádoucí je rovněž absence určité kontroly činnosti městského architekta, případně nevyhodnocování zpětných vazeb z provedených kontrol. Negativní zkušenost je s architekty, kteří zneužívají pozici městského architekta pro své osobní zájmy.

Tisková zpráva ČKA z 20. 12. 2016

Jak nás ÚAP a datové modely naučily nezabývat se fakty

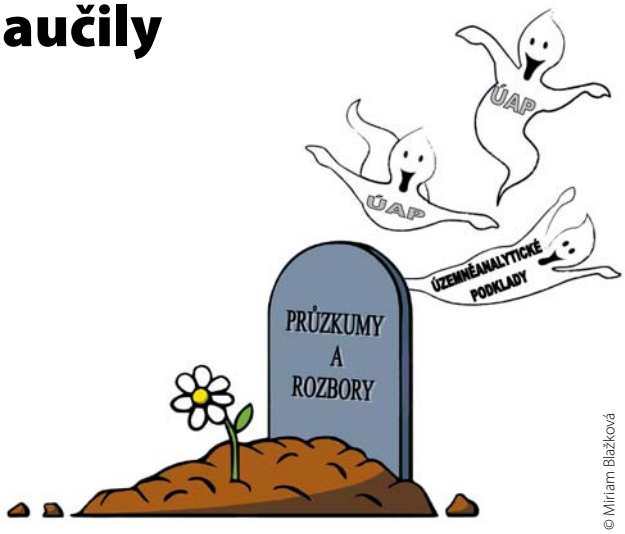

© Miriam Blažková

Tak nám zabili průzkumy a rozbory, paní Müllerová. Už je to deset let, co jsou na pravdě boží. A pořád se nám po nich stýská – tedy nám starším. Vzpomínám na jednu debatu s panem profesorem Bašem, který přiznal, že na každé urbanistické práci ho nejvíce baví průzkumy a rozbory. Ó, jak mu rozumím: objevování nového, seznamování se s územím, krajinou, sídly, historií, dokumenty, lidmi a jejich problémy ve vztahu k území. Tady je člověk volný, postupuje tu systematicky, tu se brouzdá prostředím jak tulák, pochytává nitky vztahů, nasává atmosféru, skládá mozaiku do celistvého obrazu – a z cizince, který přece nikdy nemůže území poznat jako místní, jak tvrdí místní – se postupně stává expert, který vidí věci, jež tamním, vidoucím je denně a nevnímajícím je už, unikají.

Průzkumy a rozbory bývaly jednou třetinou celé práce, jednou třetinou honoráře. A to už je váha! Ale váha neváha, na Silvestra 2006 zmizely. Nový stavební zákon z nich udělal územněanalytické podklady (promiňte, píšu dohromady, jak čeština velí) a projektantovi zbylo jen něco doplňujícího, zmíněného v zákoně jen tak doplňkově. Když se přinachomýtne už k hotovému zadání, tak pak ostrouhá úplně. Průzkumuj a rozboruj si co chceš, jak chceš, ale hlavně v čase a v honorářovém limitu etapy návrhu.

Jenže se stavebním zákonem je to asi jako se socialismem. Idea, mnohými obdivovaná, ale v praxi neuskutečnitelná. Ale možná se to jen uchopilo za špatný konec. Tedy mluvím o územněanalytických podkladech, aby nebylo mýlky. Podívejme se zvlášť na jevy, zvlášť na rozbor udržitelného rozvoje.

Jaká tedy byla myšlenka? Proč obcházet mnoho úřadů a institucí disponujících údaji a daty, když vše může být soustředěno na jednom místě (tedy, pardon, na 205 místech ORP; chvíli předtím to docela dobře začalo fungovat na 77 okresech). Jenže obejít všechny úřady či správce sítí znamenalo nejen dostat data, ale dozvědět se o fungování příslušného systému (o základním principu, o historii, stavu, záměrech, kapacitách a rozvojových možnostech). To je nahrazeno prací 205 gisových specialistů, kteří přebírají data od poskytovatelů (často z centrály, jednoho místa) a více či méně komplikovaně je roubují do velmi rozličných datových modelů, které užívají v té které ORP. Výsledkem je jakási sterilní vrstva „dat".

Tak třebas kanalizace. Dozvíme se: id, entita_id, jev_id, stav_id, meta_id, id_kan, topo_id, vyhl_id (to abych jistojistě věděl, že jde o položku 70 v příloze č. 1 vyhlášky č. 500/2006 Sb.), shape_leng, shape_area, zpusob, vyjimka, cash, ico, pasport_id, zdroj, dat_aktual, label. Pokud je datový model „sofistikovanější", přidá vtipně ještě datová pole poznamka_1, poznamka_2, poznamka_3. Nic, nic, nic se nedá dozvědět o samotné kanalizaci: je jednotná, nebo oddílná, gravitační, nebo tlaková? Co průměr stoky a jiné parametry? Holé čáry, na nichž nelze postavit ani tu nejmenší koncepční myšlenku.

Obdobně je to s mnoha dalšími prvky a jevy. Třebas trafostanice. Datová pole víceméně shodná s kanalizací… Jaké je označení trafostanice, její typ, výkon? Nevíme. A tak se dá z dat těchto jevů odvodit tak leda, že kanalizace je delší než trafostanice.

Vše nasvědčuje tomu, že – tak jako v mnoha jiných oborech – se vytrácí věcnost, vítězí formalismus. Důležitý je výkon, pracovat, pracovat, koly točit, přebírat donekonečna hrách od čočky, když chci přitom vařit svíčkovou. Nevadí, že se z dat nedá nic uvařit, přesto stále vaříme a do územních plánů píšeme floskule „zastavitelné plochy budou napojeny na stávající systém kanalizace či elektrorozvodů", i když ze samotných dat to neumíme potvrdit.

Pokud jsem pohaněl, jak je nakládáno s jevy, tedy podklady pro rozbor udržitelného rozvoje, tak samotný tento rozbor musím potupit totálně. To je často úplná hanebnost. Po několika desítkách až stech stranách všelikých údajů jsou závěrem tři znaménka – plus nebo minus. Asi se tomu říká netechnické shrnutí…, tedy pro blba, pardon, aby to

pochopil každý. A aby vznikly srozumitelné obrázky ve správných barvách, tak se hraje taková hra, kolik a jakých plusů a minusů tam je – i školáka by to po minutě přestalo bavit.

Ještě horší je, jak se často k těm plusům a minusům dospěje. To se udělá devět tabulek, říkají jim SWOT analýza. Rozhodne se, která z devíti tabulek naplňuje jaké z těch tří znamének, pak se prostě spočtou stránky silné a slabé a příležitosti s hrozbami a čeho je víc… Že si dělám legraci? Pravda, jinde se používají různé ukazatele a indikátory, více či méně obskurní (délka silnic ku ploše obce, délka turistických tras k témuž, počet bydlících ve vzdálenosti x metrů od mateřské školy apod.), které se jen snaží vše matematizovat. Jako by bylo nutné na vše najít ten jediný a všeplatný vzorec.

Možná v počátcích, za dob dotace ÚAP, byli občas angažováni sociologové, geografové, lidé, kteří dokázali pracovat vědecky, vytvořit systém faktorů, přiřadit jim nějaké váhy atd. Jenže za dva roky se celá jejich práce musela vyhodit a udělat aktualizaci tak zvaně úplnou. Ta se za dva roky opět vyhodila a vše začínalo od nuly. To, co na začátku stálo jeden dva miliony, se dnes zpracovává za sto tisíc korun anebo často „svépomocí". Aspoň že už, doufám, nejsou vidět problémy k řešení v územních plánech odvozené od polohopisných průniků limitů, záměrů, ploch v územním plánu atd. Ale byla to krása, třebas tři sta stran tabulek…

Netvrdím, že to všude funguje takhle otřesně, třebas je nějaká ORP, která naplňuje dikci zákona přesně podle představ jeho tvůrců, jež měli myšlenku spíše vědeckou než praktickou.

Pokud bych měl končit pozitivně, tedy ke každé kritice připojit návrh na řešení – zvláště v okamžiku, kdy se vážně uvažuje o novém stavebním zákonu–, pak mne napadá toto: územněanalytické podklady ponechat jen jako soubor dat o území, které bude shromažďovat, průběžně aktualizovat, udržovat a dle potřeby vydávat centralizovaný úřad. Pět deset lidí by mohlo stačit. Ostatně mnohá zdrojová data už jsou centrální, jen se zcela zbytečně rozdělují do dvou stovek míst (památky, ochrana přírody, mnohé sítě, statistika atd.). A rozbor udržitelného rozvoje území bez náhrady zrušit! Ať strategii (zásady) rozvoje konečně obsahují krajské dokumenty, nebo – pokud zůstanou jen koordinátory nadmístních záměrů – ať na úrovni ORP vznikne nová dokumentace, která se bude starat o stabilizaci a rozvoj sídelní struktury a o koncepci krajiny, což v rámci jediné obce řešit nelze.

Vraťme se k efektivitě, logičnosti a věcnosti naší práce!

Zdeněk Černý

Nové publikace

JEHLÍK, Jan
Rukověť urbanismu
[1. vyd. Praha: nakl. Ausdruck Books 2016, 250 s. ISBN 978-80-260-9558-3]

Rukověť urbanismu volně navazuje na předchozí knihu Jana Jehlíka Obec a sídlo, o krajině, urbanismu a architektuře, souboru textů s různou formou a různými tématy. Tentokrát však jde o komplexní pojetí přístupu k urbanistickým úkolům, a to v celém spektru činností, od malých k velkému měřítkům, od obecného k dílčímu, od ideje k formě. Text je strukturován ve formě komentovaných tezí a je členěn do tří základních oddílů: Prostředí, Sídlo, Návrh. Vybrané teze jsou ilustrovány autorovými kresbami a schématy. Kniha je osobní výpovědí o schopnostech a možnostech uspořádání myšlenkového světa architekta v kontextu mimořádně obtížného úkolu: porozumět okolnímu prostředí a vědomě navrhnout jeho hodnotnou proměnu.

HANZLÍK, Jan, Jana ZAJONCOVÁ, Lenka HÁJKOVÁ
Teplice: architektura moderní doby. 1860–2000
Teplitz: Architektur der modernen Zeit. 1860–2000
[1. vyd. Národní památkový ústav: ÚOP Ústí nad Labem, 2016, 360 s. ISBN 978-80-85036-66-4]

Kniha si klade za cíl pojednat o vývoji architektury v Teplicích mezi lety 1860–2000 v celé šíři a ve všech odstínech jejího vývoje. Nezabývá se pouze avantgardní tvorbou, ale věnuje se i tradičnějším proudům architektury, které před rokem 1945 tvořily většinu místní stavební produkce. Chce vrátit do paměti jména architektů, kteří upadli v zapomnění, přestože svým osobitým rukopisem po dlouhá léta dotvářeli podobu města. Druhá část knihy je věnovaná architektuře poválečné, na kterou je často nahlíženo jako na nevzhlednou a obludnou tvorbu hyzdící tvář města. Stavitelství této rozporuplné éry by však bylo škoda jednou provždy zatratit. Autoři proto ukazují na mnoha příkladech dosud nepoznanou hodnotu architektury minulého režimu i 90. let. Kniha obsahuje kapitoly o vývoji a katalog více než dvou set objektů.

PŮTOVÁ, Barbora
Královská cesta. Všední i sváteční život v proměnách času
[1. vyd. Praha, Paseka 2016, 156 s. ISBN 978-80-7432-636-3]

Pražská Královská cesta jako historická spojnice mezi královým měšťanským sídlem (královým dvorem) a sídlem reprezentativním (Pražským hradem) představuje ojedinělý architektonický i urbanistický celek a unikátní soubor stavebních slohů. Zahrnuje šlechtické paláce i měšťanské domy, v nichž vzkvétala řemesla, obchody, hostince nebo hospody.
Kniha prostřednictvím starých fotografií, pohlednic, grafik a dalších materiálů představí zmizelou výstavbu, proměněná zákoutí, prostranství, průčelí či dvory a zaměří se na Královskou cestu jako na místo, v němž se potkával všední život, historická tradice, architektura a kulturní historie. Poprvé v historii bádání o Praze je téma popsáno nejen z hlediska umělecko-architektonického vývoje, ale také s ohledem na každodennost a zmizelý všední i sváteční život obyvatel staré Prahy.

MATĚJKA, Daniel, Lukáš LATTENBERG, Jana ZDRAŽILOVÁ
Krajiny z druhé ruky. Konverze postindustriálních areálů v Německu
[1. vyd. Ladná, 2016, 284 s. ISBN 978-80-260-9518-7]

Publikace pojednává o zahradně-architektonických realizacích vzniklých na místech s průmyslovou minulostí. Katalog 64 areálů ukazuje průřez německou postindustriální tvorbou a prezentuje současné trendy a přístupy k tomuto tématu.

Přestavba a regenerace sídel a krajiny
Sborník z konference AUÚP, Litoměřice 6.–7. 10. 2016
[In: Urbanismus a územní rozvoj, roč. XX, č. 1, 73 s. ISBN 978-80-87318-56-0]

Urbanity
Sborník z mezinárodní urbanistické konference, Brno 10. 11. 2016
[1 vyd. Brno: Fakulta architektury VUT v Brně, 2016, 76 s., ISBN 978-80-214-5452-1]

Aktuality, Informace

Nový překlad Evropské úmluvy o krajině. Nové znění českého překladu Evropské úmluvy o krajině vyhlásilo Ministerstvo zahraničních věcí (sdělení č. 12/2017 Sb. m. s., kterým se mění a doplňuje sdělení Ministerstva zahraničních věcí č. 13/2005 Sb. m. s.). Uveřejněno v č. 6/2017 Sbírky mezinárodních smluv na s. 1614. **| Projekt DETLUP**. V rámci projektu DETPUP se v březnu uskuteční pracovní setkání se zástupci Gruzie, Ukrajiny a Moldávie. **| reSITE 2017: In/visible City**. Konference re SITE se uskuteční ve dnech 22. a 23. června 2017 v Praze a zaměří se na to, co není vidět, a přesto určuje podobu města (Ne/viditelné město). Co to přesně znamená? Jedná se o anatomii měst. To, jak se infrastruktura promítá do designu. Jak se projevují vitální systémy města v architektuře a městské krajině. Konference se bude zabývat vším, co dělá město funkčním, co pohání ekonomiku a spotřebovává podstatnou část městských rozpočtů, ačkoli to není vidět na povrchu – například technické infrastruktury. Budou představena kvalitní městská prostranství, úchvatné budovy, mezilidské sítě a procesy participace, které spoluutvářejí podobu měst budoucnosti. Mezi přednášejícími jsou např. japonská architektka Kazuyo Sejima, místostarosta Paříže Jean-luis Missika, profesoři Kalifornské univerzity Teddy Cruz a Fonna Forman a další.

Členské příspěvky 2017

Členské příspěvky činí ročně 700 Kč; pro důchodce, jejichž jediným příjmem je důchod, a pro studenty prezenčního studia 200 Kč; členové nad 80 let jsou od příspěvků osvobozeni.

Příspěvky jsou splatné vždy do 30. června daného roku.

Příspěvky lze uhradit: složenkou, kterou zasíláme s Aktualitami začátkem roku nebo bezhotovostně na účet Asociace č. 1922930399/0800.

Uhrazené členské příspěvky opravňují k uplatnění sníženého poplatku za akce pořádané Asociací (semináře, studijní cesty).

Vydává rada Asociace pro urbanismus a územní plánování ČR jako informační tiskovinu pro členy Asociace a zájemce. | Vychází 2x ročně. | Náklad 550 výtisků. | Tajemnice Asociace: Ing. arch. Zuzana Hrochová, tel. 604 507 398, e-mail: zuzana.hrochova@volny.cz | Poštovní adresa: Thákurova 7, 160 00 Praha 6 | Sídlo Asociace a fakturační adresa: Thákurova 7, 160 00 Praha 6, e-mail: info@urbanismus.cz | internetové stránky: www.urbanismus.cz . Číslo 99 vyšlo v březnu 2017.